

34

Clunformatie

Oktober 2014

De nieuwsbrief van de Clun Forest Schapenvereniging

In deze uitgave:

- Van de bestuurstafel.....
- Buitenwonen! ...
- Fokkerscontactdag 2014
- Keuring Zuid Soerendonk
- Fokkerslatijn
- Keuring Noord Makkinga
- Schapenstaartjes
- Nationale Keuring Kootwijkerbroek
- Clun Forest en pannenkoeken
- Export naar Tsjechië
- Clun Forest trip naar UK
- Belangrijke data

Van de bestuurstafel.....

Op het moment van schrijven, schommelen de temperaturen nog zo rond de twintig graden. Er staat nog volop gras en niets lijkt er op, dat de herfst in aantocht is. Ja, de dagen worden korter en dat is voor onze Cluns weer de tijd om onrustig om elkaar heen te draaien. De rammen lopen als zijnde verwaande heerschappen met de neuzen in de lucht achter de dames aan. Nog even en we zien op de hobbyweide weer een bont palet van kleuren aan onze ogen voorbijtrekken. Tenminste ... als we de rammen kleuren. Het is goed om de juiste dekdta te weten. Nog

regelmatig komt het voor, dat men niet weet wanneer de ooiën moeten aflammeren. Natuurlijk, de Clun is een schaap dat gemakkelijk lammert en weinig hulp nodig heeft. Toch loopt het nog wel eens minder goed af. Een ooi die bij de waterkant lammert, een lam dat in het vlies zit, etc. Terwijl het toch zo simpel is. Kleur de rammen even in het najaar. Als je geen dekblok om wilt/kunt doen, is het ook prima om de borst van de ram even te kleuren met een merkstift. Als je dit goed doet, is een keer per week kleuren voldoende. Noteer de dekdatum en wissel na zeventien dagen van kleur om te kijken of de ooi terugkomt. Vergeet straks ook niet om de dekrammen en dekdta in te vullen in NSFO Online of via de dekljst door te geven aan de NSFO.

We hebben een mooie zomer achter de rug met diverse activiteiten. Ondanks de verplichte Q-koortsentingen kunnen we terugkijken op een geslaagd keuringsseizoen. Vooral de 2 regionale keuringen trokken onverwacht veel deelnemers. U treft in deze Clunformatie de verslagen hiervan aan.

Het bestuur is alweer bijeen geweest om de Najaarsledenvergadering voor te bereiden. De inspectieverslagen zijn doorgenomen en we hebben ons gebogen over het coupeerbeleid. De Foto boven: De Clun Forest Nene Flock in Engeland, winnaar van de laatste kuddecompetitie Grotere kudde's.

Kopij gaarne doorgeven aan Lian Hielkema:
e-mail: lian.hielkema@xs4all.nl
postadres: Parkstraat 14 4021 CB Maurik

Verandering van e-mailadres
gaarne doorgeven aan: info@clunforest.nl

Pag. 1

Clunformatie no. 34

drie rassen moeten gegevens aanleveren over de voortgang in het beleid. Zoals gebruikelijk in Nederland heeft ieder een eigen programma en is het maar de vraag of we eenduidig naar de overheid kunnen communiceren. Hierover zult u tijdens de vergadering geïnformeerd worden. Er is ons toegezegd, dat er een nieuw protocol komt ten aanzien van besloten keuringen. Dit heeft alles te maken met het huidige regime m.b.t. de Q-koorts. We hopen dan ook meer duidelijkheid te hebben. Tenslotte hopen we op de vergadering een impressie te krijgen over de laatste reis naar Engeland. Een aantal fokkers heeft samen elf ooiën gekocht, die in het najaar gedekt en al in ons land zullen arriveren. Verderop in deze Clunformatie vindt u een eerste verslag van Ad Ordeman over deze reis.

Wij wensen uw schapen een goede dekperiode toe en hopen u te mogen begroeten op onze Najaarsledenvergadering op 8 november.

Namens het bestuur, Ton van der Toorn (secretaris).

Buitenwonen!

Vanuit een woonwijk aan de kust verhuisden wij ruim 10 jaar geleden naar een oude boerderij in het midden van het land. Ons paard Haja stond altijd bij een pensionstal gestald en kwam toen ook bij ons wonen. Er volgde direct een 2^e paard als maatje erbij.

Voor alle pollen die de paarden niet opaten op de wei, hadden we de oplossing bedacht: een koppel schapen. Het moesten dan wel een paar bijzondere schapen zijn, het oog wil tenslotte ook wat.

De keuze viel op de mooie Clun Forest schapen! Hun omvang, vacht, kuif en prachtige zwarte koppen en poten deden ons zwichten. Wij kwamen via de vereniging terecht bij Bert Theunissen en Lian Hielkema in Maurik. Wij hebben daar 2 prachtige lammetjes - Fay en Fientje - gekocht met alle nodige info erbij. Alles ging goed samen met de paarden en ze deden uitstekend hun werk: pollen eten!

Niet lang daarna vond ik een wit lammetje

(Texelaar) in het talud van de sloot. Meer dood dan levend; een slappe pop met nauwelijks hartslag. Mijn hart brak. De boer zei dat hij er niks meer aan wilde doen. Voor de boeren zijn het uiteraard productiedieren, maar voor ons, als hobbyisten, ga je er toch mee aan de slag. Met heel veel tijd, geduld en zorg kregen we het lammetje weer aan de praat. In deze periode vingen we ook een zwart lammetje op, wiens moeder niet bij zich liet drinken als gevolg van een tepelontsteking. Jip en Janneke waren een feit! De 2 leblammetjes groeiden uiteindelijk op tot 2 grote makke schapen. Ze konden dan ook prima overweg met Fay en Fientje. Maar Jip was helaas geen sterk schaap geworden en herstelde na ruim een jaar niet van ziek zijn. De veearts kon haar niet oplappen. Erg sneu voor het beestje en voor ons na alle gedane moeite.

Op een gegeven moment kwam via Bert en Lian het Clun Forest schaap Gini bij ons wonen. Gini was niet geschikt voor de fokkerij, omdat ze achterbleef in groei en vachtontwikkeling. Gini was een soort dwerg Clun. Voor ons super leuk met haar pluizige vacht die alle kanten op stond en ze had een heerlijk koppie! Wat een leukerd! Ook Fay en Fientje gingen goed met Gini om.

Voor één jaar hebben we ook Clun Forest Floor nog bij ons in de wei gehad. Dit was in verband met een andere bloedlijn die

Clunformatie no. 34

later pas 'gebruikt' kon worden in de fokkerij. Gezelligheid alom op het land! Jaren nadat Floor alweer ingezet werd in de fokkerij, heeft Fientje ons totaal onverwachts verlaten door een hartstilstand. De veearts vertelde ons dat hij dat niet vaak meemaakte. Wat een droevigheid. Ons eerste schaap, naast Fay

...

Na een aantal rustige jaren met alleen Janneke en Clun Fay, zijn wij vorig jaar van de Betuwe naar de Veluwe verhuisd. Fay heeft enige tijd de hele boel bij elkaar geblèrd! Zo erg dat ik zelfs mijn excuus ging aanbieden bij de buren. Zij vonden het gelukkig allemaal geen probleem. Fay had duidelijk moeite met de nieuwe woonomgeving. In onze ogen net zo'n prachtig groot weiland met een schuilhok als bij de vorige boerderij. Afijn, naar gelang de tijd verstreek verdween ook het overdreven harde geblèr van Fay. Janneke vond overigens alles best. Wat een makkelijk schaap was dat toch!

Begin mei werd Janneke helaas ziek. Wat voor een infectie het was, kon de veearts niet met zekerheid zeggen. Vermoedelijk toch een worminfectie. Terwijl alles gedaan werd wat mogelijk was, ging Janneke hard achteruit en uiteindelijk hebben wij haar verder lijden bespaard. Ons leblam had ons na 9 jaar verlaten. Wat een gemis, want ze was voor ons zo attent, makkelijk en lief in de omgang. Voor Fay was het gemis ook enorm. Ze blèrde vaker en harder dan ooit!

Diezelfde dag dat we Janneke hebben laten inslapen, hebben mijn man en ik besproken wat nu de beste oplossing was voor Fay. Ons nieuwe weiland op de Veluwe is iets kleiner en met onze 4 paarden wilden wij eigenlijk niet weer aan grote schapen beginnen. Daarvoor hebben we eigenlijk te weinig weiland. Onze 2 oudste (21 & 25 jr) paarden worden na overlijden niet vervangen, dan is de verhouding helemaal goed op het land, maar vooralsnog zijn ze gelukkig nog kerngezond. Als eerste bedachten we dat het beter zou zijn dat Fay

in een kleine kudde elders haar oude dag mocht slijten. We hadden de hulp van Bert en Lian ingeroepen en zelf hebben we die middag en de ochtend erna stad en land afgebeld en gemaïld. Niemand wilde een oud gezond schaap hebben. Via de Clun Forest vereniging werd het lastig, omdat haar zwoegerstatus niet bekend was.

Intussen had Fay, na 24 uur zonder Janneke, het echt heel zwaar. We konden het niet over ons hart verkrijgen haar in zo'n verdrietige toestand weg te doen. Sowieso vonden we geen goed adres. Op dat moment hadden we bedacht 2 minischaapjes bij Fay te zetten. Deze vreten niet zoveel.

Na een zoektocht op internet hebben we 2 jonge Ouessant schaapjes van 1 en 2 jaar op de kinderboerderij in de regio erbij kunnen kopen. Een zwarte en een lichtbruine. Super mak en heerlijk klein. Het was een paar dagen na het succesvolle Songfestival en we hebben de schaapjes omgedoopt tot Ilse en Waylon.

De eerste kennismaking met Fay ging wat onwennig. Fay liet meteen merken dat zij hier de baas is en Ilse en Waylon begonnen erg aan elkaar te klitten. Al vrij snel werd er toch vrede gesloten en Fay vindt ze nu machtig interessant! Ze is de ukkies heerlijk aan het bemoederen en die rol gaat haar zeer goed af. Fay is helemaal weer rustig en relaxed in de wei en als het even spannend wordt, omdat bijvoorbeeld de paarden te dichtbij komen, dan zoeken de minischaapjes direct steun bij de ervaren Clun. Wat een bijzonder mooi gezicht is dat toch. Na het scheren van de wol waren ze even een dagje van slag, omdat niemand

Clunformatie no. 34

leek op wie ze daarvoor waren! Erg grappig om te zien.

We zijn intussen een paar weken verder en het gaat werkelijk super goed tussen deze drie schapen. Hopelijk kunnen we nog erg lang van dit prachtige setje genieten!
Natasja van Beem, Rijswijk Gld.

Heeft u ook een verhaal over een bijzonder lam of schaap? Aarzel dan niet dat aan de redactie [adres: lian.hielkema@xs4all.nl] te sturen, zo mogelijk vergezeld van een of meer leuke foto's. Wij plaatsen uw bijdrage graag!

Fokkerscontactdag 2014

Op zaterdag 7 juni waren we uitgenodigd door Durkje en Wopke Hijma in het Friese Akkrum om bij hen de fokkerscontactdag te bezoeken.

Onder stralende weersomstandigheden reden we er in een half uurtje naar toe, voor ons was het een thuiswedstrijd, voor veel anderen was de reis langer naar het hoge noorden. Dan is het toch fijn dat je vele bekende maar ook een aantal nieuwe gezichten kunt begroeten. De koffie met oranjekoek (Friese specialiteit) stond klaar in de tuin en het prachtige door Wopke zelfgebouwde prieel bood een heerlijke zitplaats en schaduwplek.

We werden welkom geheten door onze voorzitter Toon Verhoeven en na een voorstelrondje gaf hij het woord aan Wopke, die het programma voor de dag even toelichtte. Durkje introduceerde een wolspinster die haar hobby graag met ons deelde en dan ook veel belangstelling kreeg vooral van de dames onder ons.

Toen moesten we eerst de lammeren beoordelen en ranken, iets dat altijd weer de nodige discussie oplevert, maar ook steeds weer leerzaam is - vooral voor de nieuwere fokkers. Het viel nog niet mee om de dieren op de juiste waarde te schatten aangezien ze nog aan de jonge kant waren.

Na deze exercitie konden we genieten van een overvloedige lunch, Durkje had heerlijke soep gekookt en de diverse belegde broodjes hebben ons goed gesmaakt.

Het middagprogramma had Wopke nog even achter de pet gehouden; als verrassing werden we uitgenodigd voor een fikse wandeling die ons uiteindelijk bracht naar het tegen Akkrum aangelegen gehucht Nes. Hier werden we naar de boerderij van de familie De Jong gedirigeerd. Het bleek een schapenkaasmakerij te zijn.

Clunformatie no. 34

Jappie en Tineke de Jong houden Friese Melkschappen en er liepen in de wei achter de boerderij een zeer fraaie koppel stamboek oaien, zij zijn dan ook enthousiaste fokkers van dit ras. Hij melkt de schappen en zij doet de kaasmakerij. Jappie is ook bestuurslid van de rasvereniging. In het dagelijks leven is Jappie lector zuiveltechnologie aan het Van Hall Instituut in Leeuwarden en hij kon dan ook een helder en duidelijk verhaal houden over de bereiding van schapenkaas. Hierbij Jappies verhaal:

“Schapenmelk heeft een veel hoger vet- en eiwitgehalte dan koeienmelk en is uitermate geschikt om kaas van te maken. In Europa wordt vrij veel kaas gemaakt van schapenmelk. In Friesland wordt van oudsher het Fries Melkschaap gehouden en bestaat de geweldige traditie om van hun melk verse schapenkaas te maken. Deze wordt meestal alleen in het melkseizoen gemaakt, pakweg van maart tot november. De productie is relatief eenvoudig. Gepasteuriseerde schapenmelk wordt gestremd en de wrongel gesneden en licht geperst. Zonder enige toevoeging wordt dit kaasje verpakt in bakjes in eigen vocht, de wei. ‘s Ochtends gemaakt kan de kaas dezelfde dag al gegeten worden. Gekoeld is de houdbaarheid maar één week. En daar zit meteen een nadeel van dit fantastische product. Het is een logistieke uitdaging om de kaas binnen een paar dagen bij de consument te krijgen”.

We mochten allemaal even proeven van deze verse kaas en de reacties waren van ”lekker” tot “niets aan”, smaken verschillen! De smaak is misschien het beste te omschrijven als Friese mozzarella. Er moet zout op want anders is het net als zoutloos brood niet zo lekker. Traditioneel wordt deze kaas, als maaltijd of bij de borrel, gegeten op roggebread met een beetje peper en zout. Een heerlijke traditie die we in ere moeten houden. Verse schapenkaas is ook in de keuken te gebruiken in plaats van mozzarella.

Na dit interessante intermezzo hebben we de dag afgesloten met een hapje en een drankje in de tuin van de familie Hijma. Met een woord van dank aan Durkje en Wopke voor de voortreffelijke ontvangst en organisatie van deze wederom geslaagde fokkersdag ging een ieder huiswaarts.

Jan Veenstra

Clunformatie no. 34

Keuring Zuid in Soerendonk

Keuring Zuid bij de familie Verhoeven is inmiddels een begrip geworden. Wat wil je ook: als je een keuring laat organiseren door een perfectionist (of misschien wel twee perfectionisten), dan krijg je maatwerk waarin in alle behoeften tot in de puntjes is voorzien.

Tot en met het weer: Toon en Marlies hadden een ideaal zonnetje geregeld, wat de hele dag voor een opperbeste stemming zorgde. Kost wat, maar dan heb je ook wat.

Er waren mooie dieren verzameld in het Brabantse, en een paar nieuwe fokkers presenteerden voor het eerst hun fokproducten - we gaan nog veel van ze horen denk ik. In totaal waren er 9 fokkers met 50 schapen (en dat allemaal in Toons achtertuin).

Voor de liefhebbers was er veel te genieten, topdieren en een spannende competitie. De keurmeesters waren zelfs een beetje confuus van alle knappe schapentoetjes die aan hun voorbijtrokken.

Aan het eind van de middag bleek een ooi van Gerard Scholtes de mooiste van allemaal. Aan het rammenfirmament meldde zich een nieuwe kampioen, ook uit stal Scholtes, maar

Bert op weg naar de keuring

grootgebracht door de familie Mul. Het overzicht met alle kampioenen en reservekampioenen vindt u op de volgende bladzijde. Spectaculaire foto's van het gebodene, vind u op de site van onze vereniging:

<http://www.clunforest.nl/keuringen/zuid%2014.html>

Daar staat ook nog een link naar alle uitslagen. Het werd nog wel flink warm die dag, en na de terugreis zaten wij dan ook al snel te knikkebollen op ons terras, voldaan mijmerend over een perfecte dag.

Bert Theunissen

Belangrijke data

- Najaarsledenvergadering

8 november 201

Wij willen in de Clunformaties elke keer een aantal leuke foto's laten zien. Stuur daarom ook eens een foto. Dat kan digitaal via e-mail (lian.hielkema@xs4all.nl) of gewoon via de post naar Lian Hielkema (Parkstraat 14, 4021 CB Maurik)

Redactie:

Lian Hielkema (eindredactie):

lian.hielkema@xs4all.nl

Gerard Scholtes:

gerard.scholtes@xs4all.nl

Ton van der Toorn:

vandertoorn@hotmail.co

Clunformatie no. 34

Categorie	Kampioen		Reserve kampioen	
Ooilammeren	TBV 02248	Fokker/eigenaar: van der Toorn, Barneveld	OHA 83322	Fokker/eigenaar: van den Ouden, Hazerswoude-Dorp
Ramlammeren	TBV 02246	Fokker/eigenaar: van der Toorn, Barneveld	TBV 02247	Fokker/eigenaar: van der Toorn, Barneveld
Ooien jaarlingen	MUM 55293	Fokker/eigenaar:: Mul, Hooge Mierde,	TBV 02238	Fokker/eigenaar: van der Toorn, Barneveld
Ooien vanaf 2 jaar	SBN 02430	Fokker/eigenaar: Scholtes, Bodegraven	TBV 213	Fokker/eigenaar: van der Toorn, Barneveld
Rammen	SBN 60169	Fokker: Scholtes, Bodegraven Eigenaar: Mul, Hooge Mierde		
Tweetallen van 1 ram	SBN 50805/50814(van ram DKI 04037)	Fokker/eigenaar: Scholtes, Bodegraven		
Bedrijfsdrietallen	TBV 213/02238/022487	Fokker/eigenaar: van der Toorn, Barneveld	OHA 83306/83313/833 22	Fokker/eigenaar: van den Ouden, Hazerswoude-Dorp
Dagkampioen Clun Forest	SBN 02430	Fokker/eigenaar: Scholtes, Bodegraven		

Keuring Noord in Makkinga op 2 augustus 2014

Evenals de zon, waren de deelnemers aan de Noordelijke keuring al vroeg op. Bert Theunissen was op tijd in Barneveld om samen met mij naar het altijd fraaie Makkinga te rijden. Het had er alle schijn van, dat het een mooie dag zou gaan worden. Al pratend lijkt Makkinga dichter bij te liggen, dan je op grond van de afstand op de kilometerteller zou verwachten. Al pratend over ons mooie ras en op grond van de uitgewisselde wetenswaardigheden, waren we bijna zover, dat we precies wisten hoe je de perfecte Clun zou moeten fokken. Helaas doemde net voordat we er uit waren, het plaatsnaambord van Makkinga op.

Op het keuringsterrein van de familie Veenstra stond alles weer perfect opgesteld. Altijd weer leuk om de deelnemers opnieuw te begroeten en een rondje langs de hokken te maken. Er waren 8 fokkers met 49 schapen aanwezig. Met 78 catalogusnummers kunnen we spreken van een goed bezette keuring. Jammer, dat een van de meest trouwe deelnemers Jan Torenbos wegens ziekte niet aanwezig kon zijn. Dinant Stropap en Ton van der Toorn waren de keurmeesters en good old Henk Braams fungeerde als ringmeester.

Clunformatie no. 34

Na het openingswoord van voorzitter Toon Verhoeven, kon ladyspeaker Sytske van der Schaaf de eerste deelnemers oproepen voor de rubriek oilammeren. We konden in vrijwel

alle rubrieken mooie dieren keuren. De beide keurmeesters waren het volledig met elkaar eens welke dieren uiteindelijk als kampioen konden worden aangemerkt. Gelukkig kon af en toe een frisse consumptie worden genuttigd. Drinken is het devies op zo'n warme zomerdag. Ik heb zelden zoveel mannen met hoed of pet in de ring zien staan als op deze keuringsdag (over volle kuiven gesproken). Dit is ook wel op de foto's van de keuring te zien. De dames van de administratie, Gina Wever, Grietje Veenstra en Sytske van der Schaaf konden de volgende uitslagen noteren:

Categorie	Kampioen		Reserve kampioen	
Oilammeren	SRU -04075	Fokker/eigenaar: Steenbeek, Ruinerwold	OTR 78069	Fokker/eigenaar: Ordelman, Terwolde
Ramlammeren	OTR 04174	Fokker/eigenaar: Ordelman, Terwolde	FBB 02381	Fokker/eigenaar: Frumau, Benningbroek
Ooien jaarlingen	OTR 04170	Fokker/eigenaar: Ordelman, Terwolde	WB 02575	Fokker/eigenaar: Wever, Borger
Ooien vanaf 2 jaar	SRU 04063	Fokker/eigenaar: Steenbeek, Ruinerwold	SRU 04065	Fokker/eigenaar: Steenbeek, Ruinerwold
Rammen jaarlingen	UK K2010 0003	Fokker: Kingswood, UK Eigenaar: Frumau, Benningbroek		
Tweetallen van 1 ram	FBB 02377/02378	Fokker/eigenaar: Frumau, Benningbroek	VMN 03596/03602	Fokker/eigenaar: Veenstra, Makkinga
Bedrijfsdrietallen	SRU 04063/04065/00 033	Fokker/eigenaar: Steenbeek, Ruinerwold		
Dagkampioen Clun Forest	UK K2010 0003	Fokker: Kingswood, UK Eigenaar: Frumau, Benningbroek		

We kunnen terugzien op een hele mooie keuringsdag en bedanken de familie Veenstra (inclusief de hulptroepen) voor de perfecte organisatie.

Ton van der Toorn.

Op onze website vind u alle uitslagen en een link naar meer foto's.

Schapestaartjes

Ruim 7 jaar geleden kocht ik mijn eerste ooitjes. De keuze voor wat betreft het ras was snel gemaakt; natuurlijk werden het Clun Forests.

De eerste lammerperiode was een feest. Na de geboorte van elk lam aten we beschuit met muisjes en iedereen weet hoe het voelt als de lammeren voor het eerst naar buiten mogen!

Op een gegeven moment moesten de staarten van de ooien gecoupeerd worden, met name om de kans op myiasis te verminderen. Eigenlijk vond ik het zonde, omdat ik een schaap mét staart toch mooier vond, zoals de rammetjes, waarvan ik de staart niet coupeerde.

Ik vroeg me af of ik de ooien hun staarten niet gewoon kon laten houden en besloot het een jaar uit te proberen. De ooitjes die het jaar daarop werden geboren coupeerde ik niet en tot mijn verrassing kreeg geen enkele ooi myiasis. Vanaf dat moment wordt er bij mij niet meer gecoupeerd en ik heb zelden myiasis bij de ooien.

Myiasis wordt veroorzaakt door vliegen, die hun eitjes in de wol van het schaap leggen.

Schape zijn niet voor niets mét een staart *geschapen*. Die staart zit eraan om vliegen en andere insecten mee weg te jagen voordat ze eitjes kunnen leggen!! Als een schaap geen staart heeft, kunnen vliegen niet of moeilijk worden verjaagd.

Wel is het natuurlijk belangrijk ervoor te zorgen dat de achterhand schoon blijft, want mest trekt vliegen aan. Diarree kan

onder andere ontstaan door gras met een hoog eiwitgehalte en door zware wormbesmetting. Het grasland bemest ik alleen met de mest van de schape zelf en de wormbesmetting houd ik in de gaten door middel van mestonderzoek, waarbij de hoeveelheid wormeieren bepaalt of ik moet ontwormen. Ook belangrijk om resistentie tegen ontwormingsmiddelen zoveel mogelijk te voorkomen!

Wel behandel ik de schape tussen half april en eind oktober om de 6 tot 8 weken preventief met Neocidol.

Als de achterhand toch bevuild is, maak ik die met water schoon.

Als de staart erg dik wordt zou je ervoor kunnen kiezen deze een keer extra te scheren of te knippen.

Ik kan en wil natuurlijk niemand verbieden te couperen. Wel wil ik aan de hand van mijn ervaringen laten weten dat het ook zónder couperen kan.

En wees nou eerlijk.... vindt u een schaap met staart ook niet veel mooier?

Jaap Kranen, Wilsum

Nationale keuring Kootwijkerbroek

Na twee fantastische keuringen in Zuid en Noord kwam het hoogtepunt, de Nationale keuring. Na veel voorbereiding door diverse leden was het dan zover. Iedereen de dieren keuringsklaar gemaakt, veewagentjes ontsmet, wat voer voor de dieren overdag meegenomen, maar vooral goed gehumeurd op weg naar Kootwijkerbroek. Daar ter plaatse stonden de hokjes al weer perfect klaar en was het uitladen snel gebeurd.

Clunformatie no. 34

Rond tien uur was iedereen aanwezig en werden de Engelse keurmeesters welkom geheten door de voorzitter. De keuring verliep vlot en soepel en de beste schapen werden voorop gezet. Uiteindelijk werd de dagkampioen bekend gemaakt en mochten Ad en Herma Ordelman met hun ram de schaal in ontvangst nemen.

Direct na de pauze kwam de kinderrubriek met veel jonge deelnemers. Met veel trots toonden zij de schapen en dat biedt veel hoop op de toekomst. Esmay Kleinlugtebeld behaalde te titel en kreeg een beker, alle andere aspirant-fokkertjes werden beloond met een medaille.

Nieuw dit jaar was de rubriek wolkeuring. Na een voorselectie van de beste vijf lammeren qua wol door de bekende wolkeurmeester Margot Wittendorp werd het ooilam van Ton van der Toorn als beste beoordeeld.

De dag werd afgesloten met een lekker koud/warm buffet. Nadat de honger was gestild werden de dieren weer in de veewagentjes geladen en kon de reis huiswaarts worden aanvaard.

Ook dit jaar kunnen we terug kijken op een leuk gezellig verenigingsevenement. Met de 14 inzenders en vele toeschouwers biedt ons dit weer veel energie om ook het volgende jaar met evenveel enthousiasme de evenementen te organiseren.

Namens het bestuur wil ik iedereen die op welke wijze dan ook een steentje heeft bijgedragen aan deze keuring van harte bedanken. Zonder de medewerking van onze leden is dit niet mogelijk.

Nogmaals bedankt en hopelijk tot op een volgende ledenvergadering of keuring.

Toon Verhoeven, voorzitter

Hieronder het overzicht met de gekozen kampioenen en reserve kampioenen
Op onze website vind u alle uitslagen en meer foto's.

Categorie	Kampioen		Reserve kampioen	
Ooilammeren	BDOO 70407	Fokker/eigenaar: Bruijnes/Hilberink, Doornspijk	TBV 02248	Fokker/eigenaar: van der Toorn, Barneveld
Ramlammeren	TBV 02246 (winnaar Brian Davies Perpetual Cup)	Fokker/eigenaar: van der Toorn, Barneveld	WOV 04053	Fokker: v Wijnen, Oostvoorne/ Eigenaar: Scholtes, Bodegraven
Ooien jaarlingen	HU 49067	Fokker/eigenaar: Hielkema, Maurik	OTR 04170	Fokker/eigenaar: Ordelman, Terwolde
Ooien vanaf 2 jaar	TBV 00213	Fokker/eigenaar: van der Toorn, Barneveld	BDO 00057	Fokker/eigenaar: Bruijnes/Hilberink, Doornspijk
Rammen jaarlingen	MPU 11957	Fokker/eigenaar: Muijs, Putten	nvt	
Rammen vanaf 2 jaar	OWE 04336	Fokker: Ogink, Wesepe, Eigenaar: Ordelman, Terwolde	nvt	
Drietallen van 1 ram	VMN 03596/3602/78062 (van ram HU 49063)	Fokker/eigenaar: Veenstra, Makkinga	nvt	

Clunformatie no. 34

Categorie	Kampioen		Reserve kampioen	
Bedrijfsdrietalen (zelf gefokt)	SRU 04063/04065/04066(winnaar Ralph Fulton Homebred Trophee)	Fokker/eigenaar: Steenbeek, Ruinerwold	TBV 00213/02238/0 2248	Fokker/eigenaar: van der Toorn, Barneveld
Dagkampioen Clun Forest	OWE 04336	Fokker: Ogink, Wesepe, Eigenaar: Ordelman, Terwolde		
Eerste deelname met lam (novice champion)	SZD 60214	Fokker: Schmitz, Zeewolde/Eigenaar: van der Vorst, Gilze	nvt	
Lam met beste wol	TBV 02248	Fokker/eigenaar: van der Toorn, Barneveld	OTR 78062	Fokker/eigenaar: Ordelman, Terwolde
Kinderrubriek	KLE 45118	Esmay Kleinlugteveld, Lemele		

Clun Forest en pannenkoeken

Je zou zeggen dat Clun Forest en pannenkoeken een wat vreemde combinatie is. Maar ook bij pannenkoeken zijn Clun Forest schapen helemaal op hun plaats!

Begin dit jaar werd ik benaderd door Ger Nagtegaal, eigenaar van een van de eerste pannenkoekenboerderijen in het westen van ons land in Leiderdorp, vlak bij de afslag aan de A4.

Omdat de gemeente Leiderdorp in haar wijsheid had besloten om op de plek van zijn pannenkoekenboerderij een nieuwe IKEA te laten vestigen, moesten de pannenkoeken maar verhuizen. Ger heeft dat uiteindelijk goed aangepakt en heeft vlak bij de oude locatie een compleet nieuwe pannenkoekenboerderij laten bouwen. Bijna gelijk aan de oude, maar dan groter en met een nieuwe supermoderne pannenkoekenkeuken. En weer met dezelfde naam “De Hooiberg”.

Voor de pannenkoekenboerderij ligt een mooi stukje weiland met een mooi schuurtje. Het leek Ger leuk om daarop een koppeltje mooie Clun Forest schapen te laten lopen. De grote letters CLUN FOREST had hij al vast op de schuur laten zetten. En is ook gelijk lid geworden van onze vereniging

Begin augustus was het zover en zijn er een ooi met twee oilammeren van ons en nog eens twee oilammeren van collega/fokker Marianne van der Meulen uit Papekop naar toe gegaan. Omdat onze twee Engelse keurmeesters Ralph Fulton en Frank Gwilliam op zondag na de keuring pas laat naar huis zouden vliegen, leek het me leuk om met hen voor de zondagslunch in Leiderdorp pannenkoeken te gaan eten. Ger en zijn vrouw Ineke hebben ons daar hun nieuwe restaurant en de moderne keuken uitgebreid laten zien en natuurlijk zijn we ook naar de schapen wezen kijken. Ze zijn superblij met hun nieuwe Cluns en krijgen vaak hele leuke reacties van hun gasten.

Clunformatie no. 34

De twee keurmeesters Ralph Fulton en Frank Gwilliam zijn uiteraard met de Cluns op de foto gegaan.

De pannenkoeken smaakten uitstekend en werden ons nota bene ook nog door Ger en zijn vrouw aangeboden!

“De Hooiberg” en de Cluns... een omweg waard!!

Gerard Scholtes

Export naar Tsjechië

Er is weer een nieuwe Clun Forest fokker in Tsjechië!

Karel en Benta bij Jaap Kranen in Wilsum

Begin juli kregen we de vraag van Karel Lusk en Benta Oudiava uit Liberec of we een aantal oaien of ooilammeren en een onverwante ram beschikbaar konden maken voor een nieuw te starten Clun Forest kudde.

Toon Verhoeven en ik hebben daarna samen overlegd en hier en daar geïnformeerd om te kijken of we zo'n koppeltje met verschillende afstammingen bij elkaar konden krijgen. We hebben toen Karel en Benta uitgenodigd om naar Nederland te komen en een aantal fokkers te gaan bezoeken om dieren te selecteren.

Uiteindelijk hebben ze een 1 ramlam en 9 ooilammeren uitgezocht op 5 verschillende adressen (Bruijnes (3), Kranen (3), Mul (2), Verhoeven (1) en Scholtes (1)). De dieren zijn eerst nog in de vereiste quarantaine gegaan bij Toon Verhoeven en begin oktober, na een uitgebreide controle van de NVWA, op transport gegaan naar Tsjechie.

Het Clun Forest ras in Tsjechië doet het erg goed en we zijn blij dat we ze weer met de verdere uitbouw hebben kunnen helpen.!

Gerard Scholtes

De 10 op hun nieuwe adres in Tsjechië

Clunformatie no. 34

Clun Forest trip naar UK

Op de najaarsvergadering van de Clun Forest vergadering in 2013 werd het idee geopperd om een reis naar de oorsprong van ons mooie ras te organiseren. Naast het bezoeken van de Royal Welsh Show was het plan om een aantal fokkers te gaan bezoeken en wellicht een aantal schapen te kopen.

Iedereen was enthousiast en er werd in die vergadering besloten dat een kleine commissie de organisatie op zou pakken.

Begin 2014 ben ik begonnen met de voorbereiding. In de voorjaarsvergadering 2014 werden de plannen gepresenteerd en moest natuurlijk duidelijk worden wie mee zou willen.

Uiteindelijk resulteerde dat in een groep van 8 mensen. (Bert en Lian, Jan en Gonnie, Jan en Grietje en Ad en Herma).

De volgende stap was het leggen van de contacten in Engeland. Daarbij is volop gebruik gemaakt van Facebook om in contact te komen met Mike Eckley van Court Llacca. Mike is fokker van Clun Forest schapen en heeft een groot netwerk binnen Clun Forest fokkers in de UK. Via hem zijn we in contact gekomen met een 4-tal fokkers die we konden bezoeken. De familie Eckley fokt al meer dan 100 jaar Clun Forest schapen.

Op 20 juli vertrokken 2 auto's met 6 Clun Forest liefhebbers naar Wales. Bert en Lian hadden er voor gekozen om te vliegen. De overtocht van Calais naar Folkestone hebben we met de trein door de Kanaaltunnel gemaakt. Daarna was het nog ongeveer 4 uur rijden naar Ludlow. Dat is ook de plaats waar de jaarlijkse Clun Forest Sale wordt georganiseerd.

Dag 2

Op maandag stonden de eerste fokkersbezoeken op de agenda. Ik had met alle fokkers telefonisch afspraken gemaakt vwb de datum en de tijd.

Guifron

Als eerste stond Barry Francis (Guifron Farm) op het programma. Barry zijn boerderij ligt in de heuvels van Shropshire in het plaatsje Newcastle Clun.

Huizen in deze regio hebben geen huisnummer. Alleen een

soort van postcode moet voldoende zijn om het adres te vinden. Vaak zijn er ongeveer 10 huizen die dezelfde postcode hebben. Als je er dan vanuit gaat dat Wales iets uitgestrekter is dan ons kleine kikkerlandje, dan kun je je voorstellen dat dat de reden was dat Bert en Lian, die op eigen gelegenheid reden, het adres niet konden vinden.

Clunformatie no. 34

Guifron Farm heeft jaren in de top van de Clun Forest fokkerij meegedraaid. Gerard Scholtes heeft jaren geleden contact gehad met de vader van Barry, Tom Francis. Op de Guifron Farm zagen we voor het eerst het magnifieke plaatje van een grote groep met Cluns op de heuvels van Wales. Daarvan krijg je emigratieplannen. Als je dan echter de verhalen van Barry hoorde waarbij hij

afgelopen winter over een afstand van een mijl of 3 meer dan een uur heeft gedaan met een ruige Landrover, door bergen opgewaaide sneeuw zonder mobiel netwerk, dan is Nederland toch zo gek nog niet.

De kwaliteit van de dieren op de Guifron farm viel ons niet echt mee. Dus we besloten om hier geen dieren uit te zoeken.

Burrington

Na een lunch in het dorpje Clun was de volgende stop Burrington farm van Andrew Smith. Andrew woont samen met zijn moeder in het dorpje Burrington vlakbij Ludlow. Lian en Bert waren inmiddels ook bij de groep aangesloten. Bij Andrew zagen we voor het eerst de zgn. "Mules". Dit zijn kruisingen van Clun Forest moederschapen met Blue Face Leicesters. Deze kruising wordt dan weer gebruikt als moederschaap om te kruisen met Texelaar rammen. Deze driewegkruising levert dan uiteindelijk veel en goede slachtlammeren. Nadeel is wel dat deze "Mules" niet meer lijken op de Cluns en eerlijk gezegd oerlelijk zijn. Als je de Blue Face Leicester hebt gezien kan dat eigenlijk ook niet anders.

Andrew toonde ons eerst zijn Mules en een aantal oudere Clun ooien.

Daarna konden we zijn Clun Forest rammen bewonderen.

Zijn oude ram had hij vorig jaar gekocht op de Ludlow ramsale van Roy

Reynolds voor de hoogste prijs van de sale. Hij heeft ons niet verteld wat de prijs was, maar dit jaar 2014 is de duurste ram verkocht voor 1200 pond. Dat is omgerekend zo'n 1600 Euro. Opvallend was dat de rammen in Engeland ook gewoon worden gecoupeerd.

Inmiddels waren we tot de conclusie gekomen dat het voor ons het beste zou zijn als we jaarling ooien ("shearling ewes") zouden kunnen selecteren en die in Engeland laten dekken en dan drachtig naar Nederland halen. Dus we waren erg geïnteresseerd in de shearling ewes van Andrew. Die groep liep ongeveer een kilometer verder op. Andrew ging voorop met de Bordercollie los achterop de Quad. 50-60 km per uur was geen enkel probleem voor de hond.

Clunformatie no. 34

De groep jaarling ooien van Burrington maakte in tegenstelling tot de groep van Guifron, wel indruk op ons. Mooie sierlijke sterke dieren, waaruit we wel een selectie wilden maken. Dus de hele groep bij elkaar gedreven en dan selecteren.

We hadden besloten dat we in totaal 7 dieren wilden importeren. Uit deze groep was dat mogelijk. De aanpak was dat we er 7 zouden selecteren en dat eventueel een deel zou afvallen als we bij andere fokkers nog wat beters konden selecteren. Nadat we de dieren hadden geselecteerd en de nummers hadden genoteerd hebben we met Andrew besproken hoe we een en ander geregeld konden krijgen. Natuurlijk werd daar ook even gediscussieerd over prijs en kosten, maar daar kwamen we in goed overleg snel uit. Puntje van aandacht was nog wel dat Burrington niet zwoegervrij is.

Nadat de deal min of meer rond was werden we uitgenodigd op de "tea" in de keuken bij moeder Smith. Een ouderwetse boerenkeuken, met een echte oud fornuis in het middelpunt, was de plek waar we werden verwend met thee, maar ook met allerlei cupcakes, vruchtencakes e.d. Moeder Smith had zich echt uitgesloofd voor ons en haalde allerlei artikelen over hun Clun Forest fokkerij uit de oude doos. Andrew zat er was bedeesd bij te kijken. Yvon Jaspers zou hier best een uitdaging hebben!

Dag 2 werd gezamenlijk afgesloten met een diner in een restaurant in Ludlow. Bert en Lian moesten daarna nog weer terug naar hun hotel op plm. 45 minuten rijden van Ludlow. De rest kon terug naar het hotel in Ludlow.

Dag 3 stond in het teken van de Royal Welsh Show. Daarover meer in een volgende aflevering.

Dag 4

Voor dag 4 stonden nog 2 fokkers op de agenda. Richard Price en Rex Vincent. We waren er al achter gekomen dat de afstanden in Wales relatief beperkt waren, maar de reistijd was vaak wel lang. Woensdagochtend hadden we om 10:00 uur afgesproken bij Trewyrlod farm van Richard Price. Richard zijn boerderij lag eigenlijk vlakbij het terrein van de Royal Welsh show. Daar waren we de dag ervoor natuurlijk al geweest. Dus deels bekend terrein, en de routeplanner deed de rest. Toen we er bijna waren en bij een splitsing kwamen, stond Richard ons al met zijn auto op te wachten. "Routeplanners sturen je hier altijd de verkeerde kant op, dus ik ben jullie maar even op komen halen" was zijn verklaring. Dat was tekenend voor de gastvrijheid van Richard en zijn vrouw. We hebben hier de dieren bekeken. Richard heeft in zijn kudde ook de schapen van Mike Eckley (Court Llacca) lopen. Wat een schitterende plaatjes. Zo'n grote kudde prachtige Clun Forest schapen in het wonderschone landschap van Wales.

Clunformatie no. 34

Bij Richard en zijn vrouw werden we getraakteerd op een uitgebreide Engelse lunch. Het was echt hartverwarmend om te zien hoe gastvrij deze mensen zijn en alle tijd voor je nemen.

Pixie

Toen stond er nog 1 fokker op de agenda. Rex Vincent van de Pixie farm. We hadden in de dagen ervoor lopen discussiëren of het de moeite waard zou zijn om nog naar Rex Vincent te rijden. Het was een trip van ongeveer 2 uur en eigenlijk was je dan al weer halverwege Londen. En die kant moesten we de volgende dag weer op, op weg naar huis. Uiteindelijk toch besloten om die trip te maken. We hadden immers Rex ook bereid gevonden om ons te ontvangen.

Rex was de enige van de vier fokkers die nog zwoegervrij was. Waarschijnlijk ook het laatste jaar voor hem omdat de kosten van bloed tappen niet opwegen tegen de opbrengsten. Rex werkt als beheerder op een landgoed waar ze 1000 (ja duizend!) Oxfordshire schapen houden. Aan het eind van de middag arriveerden we bij Rex in Ducklington. In eerste instantie hebben we daar de oudere oaien en rammen bekeken. De jaarling oaien liepen samen met een aantal andere schapen in een ander veld van 12 hectare. Rex wist niet zeker of hij de schapen bij elkaar kon krijgen, maar hij wilde het wel proberen.

Wat ons toen werd voorgeschoteld was een staaltje schapendrijven in optima forma. In een veld van 12 ha met het gras zeker 70 cm hoog werd een koppel schapen met 1 hond en 1 man in een net opgebouwde “pen” bij elkaar gedreven. Echt prachtig en indrukwekkend om te zien.

Clunformatie no. 34

De groep jaarling ooien bracht ons aan het twijfelen wat nu te doen. De schapen die we geselecteerd hadden bij Burrington stonden ons aan, maar hier zaten ook wel heel mooie dieren tussen. Uiteindelijk hebben we besloten om ook uit deze groep 4 ooien te selecteren en deze toe te voegen aan de 7 die we al hadden. In totaal gaan we dus 11 ooien importeren. De 4 ooien die we bij Rex Vincent hebben geselecteerd staan inmiddels bij Andrew Smith in Burrington en worden daar gedekt door een Pen-Y-Wern ram.

Al met al kijken wij terug op een hele leuke trip. Het was super om rond te trekken in het gebied waar ons mooie ras zijn oorsprong kent. De mensen waren zeer gastvrij en de Royal Welsh show moet je, als je van schapen houdt, zeker een keer bezocht hebben.

De hele procedure rondom het importeren, transport, bloedtappen, onderzoek etc. zal ik toelichten in een volgende aflevering rondom de import uit de UK. In die aflevering zal ook het verslag van ons bezoek aan de Royal Welsh Show worden opgenomen.

Cheers

Ad Ordelman